

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון נ"ה

פרשת כי תצא

תשפ"ב

תוכן העניינים

- סעודה שלישית כי תצא תש"פ
- סעודה שלישית כי תצא תשפ"א
- קידושא רבא כי תצא תש"פ
- קידושא רבא כי תצא תשפ"א
- קידושא רבא שופטים תשפ"ב
- סעודה שלישית שופטים תשפ"ב
- אחר הבדלה שופטים תשפ"ב/
- הרה"ק הרבי רבי בונם זי"ע

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 76

ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א

ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.

וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.

מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.

לייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

ואלה יעמדו על הברכה

בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הרה"ח ר' יוסף לאנדא שליט"א ביתר עילית לרגל שמחת נישואי הבת יום ד' ח"י אלול, אולמי מעונות הנפץ ביתר עילית ולרגל שמחת הולדת הנכדה בת לבנו הר"ר אברהם הי"ו
הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א ביתר עילית לרגל שמחת הולדת הבת
הרה"ח ר' אברהם קופעץ שליט"א בארא פארק לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח נפתלי הערץ נ"י
הרה"ח ר' יוסף מאזעסאן שליט"א אשדוד לרגל שמחת נישואי בנו התתן הר"ר יצחק הי"ו
הרה"ח ר' יצחק מאזעסאן שליט"א אשדוד לרגל שמחת נישואיו

יו"ל ע"י מכוון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס

או במספר 03-7630585 שלוחה 8456

סעודה שלישית

פרשת כי תצא תש"פ לפ"ק

יום, שבכל יום מנסה שוב להסיר את האדם מדרך החיים, וזהו עבודתו.

כי תצא 'למלחמה', ראשית צריך לדעת שזהו מלחמה, שמבקשים להמיתו, וליטול ממנו את חיי העולם הבא, ועל ידי בהירות זו יכול להילחם, ואף שלכאורה זו מלחמה כבידה עד מאד, שכן אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, על זה בא התורה להודיענו, 'כי תצא', שאם רק תתחיל לצאת למלחמה כנגד היצר, אפילו שהמלאך הוא אש ואתה בשר, הרי בזה שמתחיל לצאת נגדו, כבר נקרא 'הבא לטהר', ולכן 'מסייעין אותו', וה' לא יעזבנו בידו, וזהו, 'ונתנו ה' אלהיך בידך', שהקב"ה יעזור לך.

'וראית בשביה אשת יפת תאר', הכוונה על הנשמה, כלומר אחר שהאדם כבר

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שביו (כא, י). בספה"ק כתבו שפסוק זה מיירי במלחמת היצר. והרה"ק הרבי רבי בונם מפשיסחא זי"ע מוסיף, שבשעה שהיו לישראל מלחמות בפועל, היה פירוש הפשוט, של כי תצא למלחמה, על מלחמה גשמית, והרמז היה על מלחמות יצר הרע. אך עתה שאין לנו מלחמות, פירוש ה'פשט' הוא על מלחמות יצר הרע עכ"ל.

איתא בתהילים (לו, לב) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, היינו שהיצר רוצה להמית את האדם, שיודע שבעולם הזה אפשר לקנות קניינים נצחיים, על כן מנסה להפריע בכל דרך, וזהו מבקש להמיתו, ובגמ' (סוכה נב, ב) למדו מפסוק זה, שיצרו של אדם מתגבר עליו בכל

האדם לעולם הוא כדי להתגבר עליו, אבל הרע במיעוטו עדיף, ולכן יהא בביהמ"ד ששם הנסיונות הם במידה פחותה, ואינם דומים כלל ליצר הרע שמחוץ לכותלי בית המדרש. וזהו משכהו לביהמ"ד.

וגלחה את ראשה, היינו תיקון כל עניני הדעות, וכדברי הרמב"ם (הלכות תשובה ז, ג) שאין התשובה רק מחטאים שיש בהן מעשה אלא גם מדעות רעות כגון קנאה תאוה וכבוד, ומאלו אף יותר קשה לפרוש מהם, ועשתה את צפרניה, שהם על הידים, רומז לתקן העבירות שיש בהם מעשה, ולגנותם בעיניו.

והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך, שמלת שביה, רומז למעשים רעים שהיה עליו בעת יושבו במאסר היצר, כי האדם המתלכלך בעוונות לא תעשה, נקרא שבגדיו מלוכלכים, בגדים צואים, ולזה נאמר 'בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמך על ראשך אל יחסר', בגדים לבנים, היינו שיהא נקי מעבירה, ושמך

התחיל ללחום ואינו כל כך תחת יד היצר, אז יתעורר ויפקחו עיניו לראות איך שנשמתו נמצא בשביה במאסר היצר, ולבבו יבין את גודל הרחמנות, כי כל זמן שהאדם הולך בתאוות ליבו, אינו שם לב לנשמתו וגודל צערה, אבל כשמתעורר ורוצה לשוב אליה, אזי רואה איך שהנשמה אסור ביד הקליפה, ואיננה יכולה לצאת לחופשי.

והעצה 'וחשקת בה', שיתחיל עם חשק והשתוקקות, ויבקש מה' שרוצה להשתחרר מכבליו. 'ולקחת לך לאשה', ולהתקשר שוב עם הנשמה, והבאתה אל תוך ביתך, שהכוונה לביהמ"ד (וכמו שמבאר האוה"ח הק"), כי כשאדם נכנס לביהמ"ד ומתחיל ללמוד תורה אזי יצרו מאבד מכוחו, וכדברי הרה"ק מקאצק זי"ע על דברי הגמ' (קידושין ל, ב) אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש, ולכאורה אמאי ימשכהו לתוך בית המדרש, הלוא יש לעזבו לגמרי ולהשאירו בחוץ, אך הפירוש הוא, שאי אפשר שלא יהא יצר, שכן מטרת ביאת

המשנה (ב"מ ל') איזה היא אבידה וכו' ע"ד המוסר לענין אבידת הנשמה. וזה לשון קדשו ב'ליקוטי שושנה':

לכן חוס וחמול ורחם על נפשך ונשמתך ותחזור בתשובה מהרה להבורא יתברך שמו. החזירה וברחה. החזירה וברחה אפילו ארבעה וחמשה פעמים דהיינו שחזר בתשובה כמה פעמים וחזר לקלקולו, אף על פי כן אל יתיאש עצמו ח"ו לומר למה זה הבל איגע, אלא חייב להחזירה, שחל עליו חיוב התשובה, שנאמר השב תשיבם משמע אפילו כמה פעמים, והשם יתברך המקבל שבים יחזירנו בתשובה שלימה לפניו ויחתור חתירה מתחת כסא כבודו לקבל אותנו ברחמים ולתקן את אשר שיחתנו ברחמיו אמן כן יהי רצון.

יהי רצון שנזכה להתגבר על היצר, ולזכות לתשובה שלימה וכתיבה וחתימה טובה ולגאולה שלימה במהרה.

רומז לתוספת קדושה הבא על ידי קיום מצוות עשה.

ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, ואיתא בזהר חדש שרומז לחודש אלול שאז הם ימי רחמים גדולים ואפשר לתקן את כל אשר עויה, **ובכתה את אביה ואת אמה** רומז לפגמים שבד"כ אין עליהם תשובה, אבל בכי ודמעות הם מהמח על כן גם במקום שתשובה רגילה הבא מן הלב כמ"ש ולבבו יבין ושב, אינו מועיל. על ידי בכי יתקן הדבר, בפרט בחודש אלול שהוא חודש השישי הרומז למידת יסוד, הוא מסוגל ביותר לתשובה על הכל. **והיתה לך לאשה.** ואז יתחבר שוב עם הנשמה.

ונסיים בדברי התחזקות **מהרבי רבי אלימלך זי"ע** (פעם הפציר אחד אצל אאזמו"ר זי"ע שיאמר לו איזה ספר חסידות ללמוד, אמר לו נועם אלימלך, אזי שאל והלוא אינני מבין כלום, אמר לו רבינו, די ווילסט פארשטיין אויך? די לשון אליין...) **שמפרש את**

סעודה שלישית

פרשת כי תצא תשפ"א לפ"ק

ימים, 'והארכת' מלשון 'ארוכה ומרפא', שיהא לו רפואה לנפשו, ע"ז שישפר מעשיו.

ובמדרש תנחומא, כי יקרא קן צפור לפניך. זש"ה (משלי ד) מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים. א"ר אדא רמ"ח מצות עשה יש בתורה כמנין איבריך שבאדם ובכל יום ויום צועקים על האדם עשה אותנו שתחיה בזכותינו ותאריך ימים ע"כ. ולכאורה יפלא מה השייכות בין זעקות המצוה לענין הפסוק של כי יקרא קן ציפור.

אלא כאמור שכאן מיירי בזמן תשובה, והאדם אינו יודע איך להתחיל לתקן מעשיו על כן מורה לנו התורה כי יקרא קן ציפור וכו' דאי' במדרש, אין לך מצוה קלה בכל המצות יותר משלוח הקן, ומה שכרה למען ייטב לך והארכת

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שבינו. ואי' בספה"ק דבמלחמת היצר הכתוב מדבר, שהאדם לוחם עימו שלא יפול בשביו, ובמשך השנה האדם נמשך אחר עצת היצר ונכשל, ואח"כ עבירה גוררת עבירה, ויורד מטה מטה עד שמשתקע בחטא, וכדאי' בחז"ל, שע"י יפת תואר יבוא לבן סורר ומורה ואח"כ כי יהיה באיש חטא משפט מות וכו'.

ובהמשך הכתובים, כי יקרא קן צפור לפניך בדרך וגו', קן ציפור רומז לשכינה הקדושה, שמזדמן לאדם זמנים טובים, שבהם השכינה מתגלה לפניו, 'בדרך' הרומז ל'הנותן בים דרך', וזהו בימי התשובה של חודש אלול, ופרשה זו עוסקת בתיקון הנפש, וכדכתיב שם, למען ייטב לך והארכת

ובאור החיים הק' כותב (כא, יא) והנה כבר כתבתי כמה פעמים, כי באמצעות מעשה המצוה יתלבש באדם אור השכינה ויגרש ממנו חלק הרע, כאומרו שומר מצוה לא ידע דבר רע (קהלת ח ה), ובפרט שלוחי מצוה, וכו' ששלוחי מצוה בעת שליחתם אפילו מיצר הרע מצותם מצילתם.

יעזור השי"ת שנזכה לקיים את כל המצוות, ולהכתב בספרן של צדיקים גמורים כתיבה וחתימה טובה ונזכה במהרה לגאולת עולם אמן.

ימים. הרי לנו שזהו המצוה היותר פשוטה כיון שאין צריך שום הכנה אלא אפשר לעשות אותו בהזדמן לפניו קן בדרך. וזה בא ללמדינו שיתחיל לעשות מצוות אפילו היותר פשוטה ועי"כ יבוא לידי תיקונו השלם, וכדאי' במדרש (ו, ד) בן עזאי אומר, מצוה גוררת מצוה, תחלה כי יקרא קן צפור מתוך כך כי תבנה בית חדש ויקיים מצוות מעקה, מתוך כך יהא לו כרם, ולא תזרע כרמך כלאים וכו' הרי מצוה גוררת מצוה.

קידושא רבא

פרשת כי תצא תש"פ לפ"ק

ולפעמים בא היצר בתחבולה, ומייעץ לאדם לעבוד את ה' למעלה מכוחותיו, ואז יפול הנופל ממנו, ובתולדות יעקב יוסף (אות ד') עה"פ לא יהי' כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה וגו' מביא את דברי הרמ"א בספרו מחיר יין (על מגילת אסתר) שכוננת המן הרומז להיצה"ר הוא שיעשו עץ גבוה חמשים אמה (אסתר ה, יד), שרומז לשער החמישים, ששם לא שייך להשיג, והיה כוונתם בזה, להרים את מרדכי הצדיק למעלה מדרגותיו ובזה להפילו, ועל זה מזהיר אותנו התורה, לא יהי' כלי גבר על אשה, גבר הוא בעל כח גדול, ואשה תש כוחה, שלא ינוח על עצמו עבודה שאינו לפי דרגתו.

והוא הדין איפכא, שלא יאמר החזק, איני צריך להטריח עצמי יותר מן החלש, אלא חייב להתגבר לפי כוחותיו, וזהו לא ילבש גבר שמלת אשה, ואדרבא כדברי האלשיך

היום הוא ההילולא של הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין. בספרו צדקת הצדיק, שזהו הספר הראשון שכתב לאחר התקרבותו לדרך החסידות, מביא בתחילת הספר (אות א') שבפסח מצרים מצינו שהיה צריך להיות בחפזון, וענינו הוא, מפני שראשית כניסת האדם אל הקדושה צריך להיות בחיפזון דווקא, והטעם, מפני שההתחלה לנתק עצמו מכל תאוות עולם הזה שהוא מקושר בהם, הוא קשה מאד, ואל כן לא ימתין לשעת הכושר, שיתבטל היצר מאליו, שכן זמן כזה לא יגיע לעולם, והוא כמו רכבת נוסעת שלא יעצור כלל בדרך, ורק אם יקח את ההתעוררות בלב, ויקפוץ אז ישתחרר, לכן צריך להאחז ברגע הזה ולהתנתק בחיפזון ובלא יישוב הדעת, ואח"כ כשיצא כבר, אז כבר צריך לחזור ולעבוד את ה' ביישוב הדעת. וזהו הדין של פסח דורות שאינו בחיפזון.

יהי רצון שנזכה לעבוד את ה' כראוי,
ולזכות לתשובה שלימה וגאולת עולם על
ראשינו.

הק' במשנה בן תימא (אבות ה', כ') קל כנשר,
שיראה לפרוח למעלה מכולם, ועיי"ש.
וזהו שאמר הכתוב תועבת ה' כל עושה
אלה, ששני דרכים אלו אינם נכונים, אלא
כל אחד יעבוד לפי בחינתו כראוי לו.

קידושא רבא

פרשת כי תצא תשפ"א לפ"ק

ושהם בוקעים רקיעים, החליט שאם כן לא ייתכן בשום פנים ואופן שהוא יסכים לוותר על יהדותו, כאשר הודיע על כך לפריץ אמר לו הפריץ, שאם אינו רוצה בטובות הרי שיצטרך להורגו. אך הוא היה איתן בהחלטתו ומסר את נפשו על קידוש ה'.

ברמתים צופים (אות ג"ז) שפעם אחת, אמר הרבי ר' **בונם זי"ע** שאם היה רואה הבעל תשובה, איך שבהרהור תשובה אחת, עומדת נשמתו באותה גדולה כצדיקים גמורים, היה שמח שמחה גדולה, איך שיצא מחושך לאור גדול כו'. אבל אין מראין לו זאת, כי אם יראה בחוש היה הבחירה בטילה אצלו.

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שביו, וצ"ב למה לא נאמר ושבת 'שבי', ובספה"ק ביארו

מסופר שבזמן הרה"ק **מבארדיטשוב** היה איש פשוט מאד בשם **פייוויש**, שלא ידע הרבה על היהדות, ובקושי שמר תורה ומצוות, אך הוא היה נוהג לומר תהילים בכל יום. פעם עבר על ידו הרה"ק **מברדיטשוב** ואמר לו שפרקי התהילים שהוא אומר בוקעים רקיעים.

פייוויש זה היה עובד אצל הפריץ, ופעם פנה אליו הפריץ, ולחץ עליו להחליף אמונתו ח"ו, כי לא יתכן שיעבוד אצלו אחד מדת אחרת, וכיון שלא ידע הרבה על היהדות, ענה לו פייוויש כי עליו לחשוב על כך. והתחיל באמת לחשוב שהוא ממילא לא לומד תורה וכמעט אינו מקיים מצוות, ומה יש לו כבר להפסיד, והחליט לילך לפריץ להודיע לו על כך, אך כאשר כבר כמעט החליט בלבו להסכים נזכר בדברי הרה"ק **מברדיטשוב** ששיבח לפניו את חשיבות התהילים שלו

משל לגנב שהלך לגנוב באיזה בתים והצליח וגנב ולבסוף הלך לגנוב עוד באחד מן הבתים ושם נתפס ונלקחו ממנו כל הגניבות, כן הגם שכל התפלה לא היתה בכוונה וכל הדבורים של התפלה הולכים בשביה להס"א, מכל מקום לבסוף כשרוצים לשבות ממנו עוד, יוכל האדם לחטוף מהם הכל.

יה"ר שנחשיב עבודתינו ונוכל לתקן את כל מעשינו, ונזכה לכתיבה וחתומה טובה ולגאולה במהרה ברחמים.

שזה הבחינה של 'להוציא בלעו מפיו', שבשעה שהאדם מתקן מעשיו לא זו בלבד שאינו חוטא אלא גם מקבל בחזרה את כל מה שהסט"א לקח ממנו עד אז, וראיתי בספה"ק בית יעקב, אבד"ק אלכסנדר שהיה תלמידו של הרה"ק מווארקי זי"ע, שכתב לבל ייאש אדם עצמו הגם שהוא עומד בסוף התפלה ולא היה מכוון כראוי אעפ"כ יחזק עצמו בסוף התפלה לכוון היטב. ובזה יוכל לתקן כל התפלה. וביאר ענין זה עפ"י

קידושא רבא

פרשת שופטים תשפ"ב לפ"ק

שעל ידי זה שמבאר הרע מעצמו, גורם שיהיו דבריו נשמעים.

והנה בתפילות של ימים נוראים אנו מבקשים מלוך על כל העולם כולו וכו' וכתב בשפת אמת (ראש השנה תרמ"ו) כאשר מבקשין מלוך על כל העולם כו' 'צריך להיות עיקר הבקשה על עצמינו', וכפי מה שמקבל על עצמו, כך יוצא מזה הארה לכל הכלל.

וכך ביאר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה את הפסוק שאומרים בתפילה, ובאו האובדים מארץ אשור והנידחים מארץ מצרים. ש'העולם' חושבים שהאובדים מארץ אשור, הם נידחים מעבר לים, "דער אמת איז מען מיינט זיך אליין".

ובערת הרע מקרבך והנשאים ישמעו ויראו וגו'.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר אודות הרה"ק מאפטא זי"ע, כשנתגלה להרה"ק מאפטא שהגיעה שעתו להיות מנהיג, התחיל להשתדל לתקן את כל העולם ולא שמעו לו, התחיל להשתדל במדינה שלו וגם בזה לא שמעו לו, ואח"כ ניסה כוחו להשפיע על עירו וג"כ לא עלתה לו, וכך גם בביתו לא הצליח להשפיע, לכן החליט להיות מושל על עצמו, וכך הוה, ומאז נתפשטה השפעתו על בני דורו.

ובזה נוכל לבאר הפסוק ובערת הרע מקרבך והנשאים ישמעו ויראו וגו'.

סעודה שלישית

פרשת שופטים תשפ"ב לפ"ק

חשבון על העבר, ולבקש עוד ממון לשנה הבא, אוי לאותה בושא.

והחי יתן אל לבו, שעתה בימי הרצון בחודש אלול, שזה הזמן להמציא חשבון של כללות השנה שעברה, איך התנהג בחיות שנתן בו הקב"ה, במחשבה דיבור ומעשה, ומה עבודה עבד בהם את מלכו, וכשנותן אל ליבו איך שנשכח ממנו התכלית של ימי חייו, ואיך שהוציא ימיו למותרות, באיך אנפין יקום קדם מלכא, לבקש זכרינו לחיים, לקבל שנה נוספת.

על כן אנו מבקשים זכרינו לחיים, אך על איזה חיים אנו מבקשים, 'מלך חפץ בחיים' חיים שהקב"ה רוצה בהם, היינו שיחד עם החיים, גם נקבל שכל להשתמש בהם כראוי.

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. והנה פרשיות אלו נקראים בחודש אלול ודרשו בספה"ק שבא לרמז שצריך כל אחד לשפוט את כל שערי הגוף, אם התנהג בכוחות שקיבל מן השמים כראוי.

ובספר אור המאיר מביא משל למלך שמינה אחד משריו, ומסר בידו הנהגת אחד המחוזות, וקבע עימו שבסוף השנה יבוא לפניו ליתן לו חשבון מפרטי ההוצאה וההכנסה של השנה, וזה השר לא היה נזהר, והוציא מעות מעט מעט מאוצר המלך לאסיפות ולמותרות, ולא השקיע בבנין העיר וצרכיה, אחר כך ביום החשבון ראה שמהמעט שבזבז נעשה הרבה, ועתה צריך לבוא ולעמוד לפני המלך, וליתן

מותו 'תחכה לו', כי הקב"ה מחכה ומצפה מתי יבוא בן ישראל להתקרב לאביו בשמים, לכן כל תנועה של תשובה מתקבלת מיד בשמים לזה נאמר, אם ישוב 'מיד' תקבלו.

יה"ר שנזכה לשוב אליו באמת ולהכתב בספרן של צדיקים, ולגאולה קרובה אמן.

אך זאת ישים אל ליבו לחזק רוחו, דברי ר' לייבלע אייגער זי"ע, שדרש עפ"י הגמ' פסחים (קיב, א) 'יותר ממה שהעגל רוצה לינק, פרה רוצה להניק'. ופירש בזה, שיותר ממה שאנו רוצים להתקרב אל ה', השי"ת חפץ בנו מאד, וכמ"ש (יחזקאל לג) אם אחפץ במות הרשע, כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה. וכמו שאנו אומרים בתפילת ימים נוראים, ועד יום

הרה"ק הרבי רבי בונם מפשיסחא זי"ע

אחר הבדלה פרישת שופטים תשפ"ב לפ"ק

השבוע (י"ב אלול) היארצייט של הרב הקדוש הרבי ר' בונם מפשיסחא זי"ע.

פעם אחת שאל הרה"ק רבי ישע'לע מפשעדרורז זי"ע את הרה"ק מווארקי זי"ע, מהו כל הרעש הזה שאתם עושים מהרבי רבי בונם, ובמה כוחו גדול כל כך, ויען לו הרבי מווארקי, אני אגיד לכם, כמו מה שעשה אליהו הנביא לאלישע, אלישע ניהג במחרשתו שני שוורים בשדה וחרש, וברגע שאליהו הנביא רק השליך עליו את אדרתו, התלהב כל כך, ועזב את הכל ורץ אחרי אליהו הנביא, והיה צמוד אליו כל הימים, עד שקיבל פי שניים מרבו, כן הדבר אצל רבינו הרבי רבי בונם, כאשר אך לקח את ידו של איש פשוט, מיד התלהב און עס האט עהם אונגעהויבען צו ברענען יודישקייט...

סיפר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה שאחד מן החבריא קדישא של הרבי ר' בונם מפשיסחא זצללה"ה הי' לו נפילה ממדריגותיו, ולכן בחג השבועות בבוקר כשכל החבריא עלו והתעלו בעבודתם, הרגיש שאינו יכול להצטרף עימהם בעבודתם, ועל כן הרגיש כאילו הם מרחקים אותו, ובא בקבולנא לפני הרבי שהחבריא מרחקים אותו, ובאותו שנה בערב יום הכיפורים קרא לו הרבי, ואמר לו בזה הלשון, 'דו ביסט א נישט ווערדע, און יאך בין א נישט ווערדע, לאמיר צוזאמען תשובה טוהן' [אתה אינך שוה כלום, ואני אינני שוה כלום, על כן בוא ונחזור יחד בתשובה] ובזה העלהו שוב למדרגתו. ובזה פירש כבוד אא"ז, את דברי הגמ' קם רבה ושחטיה לר' זירא, היינו שלרבה הי' עליות

גדולות, ובזה שחטי' לר' זירא, כלומר שהי' לו מזה חלישות הדעת, ונדמה לו שרבה מרחק אותו, למחר בעי רחמי ואחייה, היינו שהעלוהו עימו.

בשפתי צדיק מביא מהרבי ר' בונם ז"ל מפשיסחא על הפסוק 'יש בוטה כמדקרות חרב, ולשון חכמים מרפא', ופירש, למה באמת נתן הקב"ה כזה כח גדול בדיבור עד שיוכלו להכאיב בה כמו עם חרב, אלא הכוונה בזה כי זה לעומת זה עשה אלוקים, וכין שרצה הקב"ה שיוכלו בכח הדיבור לחזק אחד את חבריו בדברים נעימים, על כן נתן כח עצום בדיבור, ובלבד שיהא 'ולשון חכמים מרפא'.

בקול שמחה על הפסוק בישעיהו, והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, דהשם 'קדוש' הוא תואר למי שמתנהג בפרישות יתירה, ובגדרים גדולים. אך באחרית הימים, בשעה שיש מונעים גדולים ורב הסתרות, מי שיחזיק במעוזו, בקיום התורה והמצוות, הוא גם כן נקרא קדוש. וזהו והיה הנשאר בציון וירושלים, היינו באחרית הימים, מי שמקבל עליו עול מלכות שמים ומתגבר על יצרו אף בדברים קטנים, בעת ההוא נמי נקרא קדוש, וזהו קדוש יאמר לו.

החסיד רבי בן ציון אוסטראווער סיפר (הוא היה עוד בקאצק והיה מהחסידים הגדולים בעיר אסטראווי והיה מאלו שהציעו את אא"ז הרה"ק רבי יוסף לכהן פאר כאב"ד באסטראווי, והיו בידידות גדולה): **ששמע מהרה"ק רבי העניך מאלכסנדר: פעם אחת נסע לשבות בצל רבו, רבי בונים מפשיסחא. כשהגיע זמן תפילת שחרית, התפלל בבית הסמוך לביתו של רבי בונים. הרבי ר' העניך ערך את תפילתו בקולות רמים ובתנועות, ובאמצע תפילתו, נכנס לחדרו הרבי ר' בונים. כשהבחין ברבי ר' בונים הניצב לידו, הפסיק את קולותיו ותנועותיו, כי ידע שאין דעתו של הרבי ר' בונים נוחה מדרך זו בתפילה. אך לאחר רגע חשב: מה לי עסק עם רבי, הלא אני עומד עתה לפני השם יתברך. מיד שב והתפלל כמקודם. לאחר התפילה קרא אליו הרבי ר' בונים ואמר לו: 'היום נהניתי**

מתפילתך'... - ונראה כי זה היה במידת האמת, כמ"ש צדיקים לא תעשו 'כן' לה' אלוקים, שאין צורה מסויימת דוקא, אלא כל אחד צריך להתנהג על פי האמת.

הרבי רבי בונם מפשיסחא זי"ע אמר "נשא לבבנו אל כפים אל א-ל בשמים", זה נאמר על יהודי שתוקע כפו לחבירו בליל ראש השנה ומברכו בברכת "לשנה טובה", ואז צריך להכניס את לבו בתוך כפיו, ולכוין לברכו מעומק הלב, ואז זה מגיע אל א-ל בשמים.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, א גוטע וואך א פרייליכע וואך.

מכון דברי תורה

להוצאת דברי תורה מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תשית לראשו עמרת פז

ברכת מזל טוב נשנר בזאת לידידנו הדגול

הרה"ח ר' יוסף יהודה ערליך שליט"א

מגדולי תומכי המכון

לרגל שמחת הבר מצוה לבנו

הבה"ח המצוין כמר דוד נ"י

יה"ר שיוכה לרוות תענוג ונחת

מכל יוצ"ח

מכון דברי תורה

להוצאת דברי תורה מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

כי תקדמנו ברכות טוב

ברכת מזל טוב נשנר בזאת לידידנו הדגול

הרה"ח ר' משה ערליך שליט"א

גבאי נאמן דבית מדרשינו ועסקן נמרץ לכל

קדשי בית אמישינאו

לרגל שמחת אירוסיו בנו

הבה"ח המצוין כמר בן ציון נ"י

יה"ר שיעלה הזיווג יפה ויוכה לרוות תענוג

ונחת מכל יוצ"ח

בשורה טובה תדשן עצם

אנשי בשורה אנו היום כי בס"ד
הופיע ויצא לאור
ספר

דברי תורה ושיחות קודש
מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

על סדר הפרשיות
שמות - ויקרא
וכל הדואה אומר ברקאי

ניתן להשיג הספר
בכל ריכוזי אג"ש

